

predlogo narediti in nove načine izplačila te državne pomoči v nasvet spraviti blagovoli.“

V formalnem oziru predlagamo ta predlog s v § 42 poslovnega reda dovoljenimi prikrašanji v posvetovanje vzeti.“

Dunaj, dne 8. svečana 1901.

Ta nujni predlog predložil se je v poslanski zbornici dne 12. svečana in bil podpisan od sledečih gospodov: Szajer, Bomba, Fijak, Wilk, Olszewski, Barwinski, dr. Stojan, Bojko, Pihuliak, Vencajz, Kubik, Pfeifer, dr. Gregorčič, Krempa, dr. Gladyszowski, Pogacnik, dr. Kruban, dr. Šusterčič, dr. Žitnik, Povše.

Ker se „Štajerc“ poteguje samo za kmečke gospodarske koristi, tako je on vsakemu hvaležen, kateri v prid kmetovalcev kaj stori in mi pripoznamo odkrito, da nas je prav razveselilo, ko smo slišali, da sta gospoda Žičkar in Berks oni predlog stavila. Prav žalostno pa je, da gospoda dr. Ploj in Robič tega predloga nista podpisala. Ali se morebiti v ptujskem in mariborskem volilnem okraju ne nahajajo okuženi vinogradi. V rogatečkem okraju je po zadnji ljudski štetvi od 12460 leta 1890 na 11707 oseb leta 1900 padlo, ker ubogi kmetje se rajši izselijo, kakor da bi doma stradali. In gospod dr. Ploj, poslanec rogaškega okraja ne najde trudavredno, svoj podpis temu predlogu dodati? Ja ljubi „Štajerc“, ali ti ne veš, da gospoda Robič in Ploj sedita v drugem klubu kakor Žičkar in Berks?! Vrag vzemi klube, ako se gre za ubogi kmečki kruhek! Ako naši poslanci niti pri vinogradniških vprašanjih skupaj ne držijo, potem naj se jih vse rajši pošlje domu.

Izdajalstvo dr. Ploja in profesorja Robiča.

„Štajerc“ ni klerikalen, tudi ne liberalen, mi se ne bojujemo proti, pa tudi ne za duhovne gospode, ampak mi se bojujemo samo za to, da bi se kmetu že vendar enkrat na bolje obrnilo. Kdor nam pomaga žalosten kmetiški stan zboljševati,

Daleč na okrog so stali drvarji — molče. Zdaj stopi vendar izmed njih neki Jernej, ki je že parkrat iz kaznilnice ušel, in se že z več žandarji pretepaval, in začne:

„Nočem se tu-le pred vami morebiti hvaliti kaj in koliko znam, toda če noče za ubogega Jurija nobeden Boga prositi, da bi mu odpustil grehe pa hočem tedaj jaz, kolikor bo šlo. Drvarji klobuke dol in na kolena!“

Stari Jurij leži tukaj in potrebuje pomoči. Svoje hraste je posekal, in zdi se mi, da sam prav dobro ve, da ne bode več dolgo solnca gledal. Zahteva, torej dosti pomoči, in mi vsi priznamo, da jo je res potreben. Kaj in koliko je pregrešil, se mi zdi, da Bog več ve, kakor mi, in si je tudi lahko misliti, če eden tako dolgo tukaj živi med nami, da ni bogve kak angelj. Upam, da ga ne bode pognal v dno pekla, če pride danes pred njegov sodni stol. Pekel se je že tukaj zadosti na solncu,

ta je naš prijatelj, in kdor kmetom škodo dela, je naš sovražnik, potem pa naj bode liberalec in klerikalec. Tako delali smo tudi pri državnozborskih volitvah in smo nastopili za vrle kmetske kandidate, ker nikdo drugi na svetu s kmetom ne misli pošteno kot kmet sam. Kmetski kandidati so pa propadli, ker gospodje duhovniki od njih niso nič vedeti hoteli in so nastopili za doktora Ploja in profesorja Robiča, če tudi smo jim mi večkrat zaklicali: Vi ste ubogi kmečki sinovi sami, držite se kmetov, ne hodite vseeno za gospodi doktorji. Gospoda dr. Ploj in prof. Robič, bila sta pa tudi pobožna in vlišanjska moža, tako da so bili duhovniki za nju čisto vnešeni. Potovala sta onadva od enega župnišča do drugega, tam shode sklicavala, dobro jedla in pila na trošak gospodov duhovnikov in ako sta za volitve potrebovala denarjev, morali so gospodje duhovniki v župnišča poseči. Ko sta bila Ploj in Robič izvoljena, hvalili so gg. duhovniki Boga, da prideta tako vrla katoliška moža v parlament.

O vi ubogi duhovni gospodje! Tista gospoda Robič in Ploj, ki sta sedela pri vaših mizah, bila sta skrivoma na „Slovenski Narod“ na tisti list naročena, kateri izmed vseh časnikov na svetu največ čestohvali duhovnike govori. Zjutraj brala sta „Narod“ in veselila kako se čez duhovnike govori, o poldne pa sta pri gospodu župniku pri kozarcu vina in mizariji lepše obljube delala. Ko pa se je sklical državni zbor, pridružila sta se Narodovi stranki, ter katoliške Slovence zapustila. Mi nimamo nobenega vzroka se ti gospode duhovnike potegniti, kajti veliko njih nas nepravilno preganjalo, ali kot pošteni ljudje moramo mi hofrata Ploja in profesorja Robiča najgloboko obsoditi, kajti onadva nista samo duhovnike, ne tudi volilce goljufala.

Slovenski „Gospodar“ pa konzumi.

Vsak kmet, če je še tako star, bil je nekdanje mlad. In v svoji mladosti bil je tudi kedaj pri kakek

ko je hraste podiral, ni treba, da bi se še v pekel odkraja peči začel. Tudi z zobmi ne zna škripati, ker ni nikdar čakal, kakor mi in je tudi zato v peklu peklen nesposoben, ker ima slabe zobe.

„Veš kaj Jernej“, pravi Juri. „Povej še, da vse špicpubarije grevajo.“

„Vse špicpubarije ga grevajo. Žal mu je, da je zanj nič ednemu, ki je najbrž od dragonerjev všel, zasa dvakrat nož v črevo, da je vrag kar toplega odnesel. Toda ta si je zaslužil, kajti dolgo nam je kradoval tabak in denar in mi nismo poznali tatu, ko bi bil Jurij enkrat zalezal in mu takoj dal zasluženo plačilo. Tudi tisto mu je malo žal, da je zadnjič nekemu pritepencu glavo razbil, toda ta spaka je kdaj del drugim cepljena polena takoj ko je prišel. Oh dragoner in pritepenec sta si zaslužila, to se samo vidi in Jurij je storil le dobro delo, ako je spravil čisto iz tega sveta, ki sta v sramoto, in škodo ljudem. Z